

متخصصین بهداشت می گویند خانه کوچک و اتاق های تنگ، دشمن سلامتی انسان است!



این تجربه را با بچه‌های دانشگاه به اشتراک بگذارم. آن موقع در انجمن علمی دانشکده برق دوره‌ای برگزار کردیم به اسم مقصد نهایی که در مقابل بقیه برنامه‌ها خیلی سبک برگزار شد. فقط مستند میراث آلبرتا را نمایش دادیم و دکتر علینقی مشایخی را برای سخنرانی دعوت کردیم که خودشان آمریکا درس خوانده و برگشته بودند. سالن دانشکده برق به سرعت پر شد و خیلی‌ها ایستاده در برنامه شرکت کردند. چون این سوال برای خیلی‌ها وجود داشت که بمانند یا بروند. دنبال جواب این سوال می‌گشتند. اما الان صرفاً از جلسات آموزش ایلاهی و پر کردن اپلیکیشن استقبال می‌شود. دیگر اینکه برویم یا نرویم، مسئله نیست. این وضعیت شریف است، درباره وضعیت دانشگاه‌های دیگر هم می‌شود تحقیق کرد که چه وضعیتی دارند.»

این فعال دانشجویی درباره این که آیا فضای دانشگاه در دولت چهاردهم تغییر کرده است یا نه؟ گفت: «فضای دانشگاه واقعاً به نسبت دوره آقای رئیسی تغییر کرد. مثلاً خاطرم هست در اوج زمانی که اخبار مختلف حوزه هوش مصنوعی از کشورهای منطقه مثل امارات، عربستان و ترکیه را می‌شنیدیم، ناگهان آقای شریفی‌زارچی را از دانشگاه اخراج کردند که یکی از اساتید برجسته هوش مصنوعی هستند. واقعا این اتفاق برای دانشگاه تلخ بود. اما دو، سه ماه بعد از آمدن آقای پزشکشان، دکتر شریفی‌زارچی هم برگشتند که اتفاق خوبی بود. تقریباً ۶ ماه بعد دانشجویان هم آمدند. به قولی نسیمی آمد و فضای بسیار سنگین و بدی که داشتیم، تغییر کرد. حتی آقای پزشکشان ۱۶ آذر پارسال آمدند دانشگاه شریف که با بچه‌ها صحبت کنند که شاید حس کنند تغییری رخ داده. اما این را دیدیم که افراد خیلی گزینش شده وارد سالن شدند و فضا به شدت کنترل شده بود. این‌ها یک قدم از ۱۰ قدمی بود که باید برداشته می‌شد. اما ادامه پیدا نکرد. هر چند آن فضای پادگانی تغییر کرد. اگر می‌خواهیم این فضای دانشگاه تغییر کند، صرفاً با گفتن اینکه نباید دانشجو را دستگیر و اخراج کرد، این تغییر اتفاق نمی‌افتد.»

بهرامی راجع به فضایی که پزشکشان با آن روبه‌رو خواهد شد نیز گفت: «مطالباتی مثل رفع فیلترینگ و آزادی‌های اجتماعی که سال گذشته مطرح شد هنوز هم تغییری در آن‌ها رخ نداده و وجود دارد. اما فکر می‌کنم اصل مطالبه این باشد که دولت آقای پزشکشان از نخبگان دانشگاهی استفاده کند. به نخبگان اجازه فعالیت بدهند. اگر از سمت دانشگاه دستی به سمت آن‌ها دراز شده، آن دست را بگیرند. مثلاً انتخاب آقای مدنی‌زاده واقعاً در دانشگاه شریف امید ایجاد کرد. این یعنی همان چیزی که می‌گویم به نخبگان اجازه بدهند در کشور کار کنند. بالاخره دانشگاه دنبال نوآوری است و نوآوری هم خطرناک است و تن دادن به آن شجاعت می‌خواهد.»

معیدفر در پاسخ به این سوال که پزشکشان در مراسم امسال روز دانشجو با چه فضایی روبه‌رو خواهد شد؟ اظهار داشت: «حسن‌نمیدی نسبت به آینده، رکود و رخت، فضای دانشگاه را یخ‌زده کرده است. دیگر آن فضای نشاط و شادابی که در دانشگاه وجود داشت، امروز دیده نمی‌شود. هر چند هنوز هستند دانشجویانی که نیمه‌مقی برایشان باقی مانده است. قبلاً مثلاً دانشکده فنی دانشگاه تهران برنامه‌ای برگزار می‌کرد، دانشجویان آقای خاتمی را به عنوان رئیس جمهور پرمایه نقد می‌کردند. فضای بازی وجود داشت. اما فکر نمی‌کنم این فضاها امروز دیگر به وجود بیاید. هم آن رمق دیگر نیست هم سطح انتظارات، کنترل‌شده‌تر مطرح می‌شود اما با این همه مشخص نیست که چه پیش می‌آید. چون بعد از اعتراضات سال ۱۴۰۱، تغییر اذتقاهای میان جوانان ما پیدا شده که خیلی نسبت به مسائل سیاسی حساس نیستند و خواسته‌های جدی ندارند. بیشتر به مسائل مربوط به زندگی خود و جامعه اهمیت می‌دهند. هر چند ممکن است مسائل انتقادی هم به صورت انفرادی مطرح شود.»

▼ محیط امروز دانشگاه تحت تأثیر ناامیدی است

امیرسینا بهرامی، فعال دانشجویی دانشگاه شریف نیز به خبرنگار هم‌میهن گفت: «فضا قبل از اعتراضات ۱۴۰۱ خیلی متفاوت بود. تا آن موقع می‌توان گفت دغدغه غیرآکادمیک در دانشگاه و نگاهی به وظایف اجتماعی و فعالیت در حوزه‌های مختلف از بسیج دانشجویی تا انجمن‌های علمی و انجمن اسلامی وجود داشت. الان هم این فعالیت‌ها هست اما نه مثل قبل. حداقل من درباره دانشگاه شریف می‌توانم بگویم این فضا به شدت کاهش پیدا کرد. حتی تشکل‌ها و نهادهای صنفی خیلی دنبال جذب دانشجویان نمی‌روند. موضوع اصلی در حال حاضر دوباره موضوع اپلاهی کردن و مهاجرت است.»

او ادامه داد: «این فضا امروز خیلی به صورت جدی وجود دارد که ناشی از ناامیدی است. با بچه‌های سال‌بالایی که دانشجوی دکترا و دستیار اساتید هستند وقتی صحبت می‌کنم، این ناامیدی به شدت معلوم است. یعنی این سوال خیلی جدی وجود دارد که اصلاً فضایی پیدا می‌شود که بتوانیم این چیزهایی که یاد می‌گیریم را در ایران استفاده کنیم. این ناامیدی هم ناشی از دو مسئله است. از یک طرف امیدی ندارند که بتوانند این شرایط را عوض کنند و از آن طرف هم این مسئله وجود دارد که آیا فضایی به آن‌ها داده می‌شود یا نه. آن‌ها را بازی می‌دهند یا نه. این مسائل باعث شده که ناامیدی عمیقی به وجود بیاید. یادم می‌آید سال دوم دانشگاه بودم، به این فکر می‌کردم که بروم یا نه. تقریباً سه ماهی طول کشید تا به نتیجه رسیدم که بمانم و دلم می‌خواست



دست پنهان پشت جایزه

درباره مدال صلح فیفا به دونالد ترامپ

امیر جدیدی

عکاس و روزنامه‌نگار

دهه شصت، زمانی که ما شاگرد مدرسه بودیم آیینی در صبحگاه مدارس سُد شده بود. شکل اجرایی این آیین طوری طراحی شده بود که در لحظه‌ای ورود به کلاس وقتی که سرمای خانمان سوز سر صبح به استخوان نحیف بچه‌ها راه پیدا کرده بود و نظام صف‌ها یکی پس از دیگری می‌پکید، ناظم بد اخلاقی که صورتش طوری طراحی شده بود که انگار تا به حال رنگ خنده به صورتش نیفتاده، خلاف آمد عادت در آنی نیشش به قاعده بناگوش باز می‌شد و در اوج رضایت، عطوفت و مهربانی توجه دانش‌آموزان را به نکته‌ای جلب می‌کرد. ناگهان دانش‌آموز سرتق و شر و درس‌نخوانی را از ته صف به سکو دعوت می‌کرد و طی مراسمی از تلاش‌های بی‌دریغ آن بچه تقدیر به عمل می‌آورد. آن روزها جایزه‌های سر صف، کارت هزارآفرین، مدار رنگی، توپ والیبالی، توپ چهل‌تکه، راکت بدمینتون، دفتر سیمی پاپکو، میکروسکوپ و... یعنی اساساً یک کمد جواز در راهرو مدرسه بود که درش را قفل زده بودند و دانش‌آموزی حقیقتاً باید به قاعده شیخ ابوالحسن خرقانی سر به راه بود بلکه در کمد باز شود و میکروسکوپ هدیه بگیرد. حالا تصور کنید بچه درس‌نخوان بدقلقی که هر روز خدا زمین و زمان مدرسه را به هم دوخته بود یک‌دفعه به بالای صف دعوت می‌شد و میکروسکوپ جایزه می‌گرفت. در آن لحظه هیچ‌کس، مطلقاً هیچ‌کس حتی در تصور هم نمی‌گنجید که آن بچه از روی شایستگی موفق به دریافت جایزه شده باشد. واقعیت ماجرا این بود که خود آن بچه هم خوب می‌دانست که مدرسه از این دست و دل‌بازی‌ها نمی‌کند و حتماً کاسه‌ای زیر نیم‌کاسه آن جایزه خوابیده است. این دست پنهان در واقع، والدین خوش‌خیالی بودند که گمان می‌کردند با این جایزه دردانه حسن کبیایی‌شان سر به راه می‌شود...

یکی دوشب پیش که اینفانتینو و فیفا مدال صلح را به گردن ترامپ انداختند ناخودآگاه رفته به کلاس سوم دبستان و سرمای صبحگاه به جانم دودید. شما فکر می‌کنید روی چه حسابی به دونالد ترامپ این مدال را دادند؟ اصلاً فکر می‌کنید دست پنهان چه کسی پشت این جایزه است؟



عکس: Getty Images

فراخوان

ساخت تیزر تبلیغاتی

خدمت کارت رفاهی بانک رفاه کارگران

بانک رفاه کارگران در راستای معرفی گسترده‌تر و خلاقانه‌ی کارت رفاهی بمعنوان یکی از محصولات نوین اعتباری خود و نخستین بانک ارائه دهنده این خدمت از تمامی علاقه‌مندان، شرکت‌ها، آژانس‌ها و گروه‌های فعال در حوزه تبلیغات رسانه و تولید محتوای تصویری دعوت می‌کند در جشنواره ساخت تیزر تبلیغاتی کارت رفاهی شرکت نمایند.

جوایز برندگان

نفر اول

۷ میلیارد ریال

نفر دوم

۳ میلیارد ریال

نفر سوم

۲ میلیارد ریال

از شرکت‌کنندگان در این جشنواره دعوت می‌نماییم تا با مطالعه دقیق محتوای ارائه شده، دقت نظر در شرایط و ضوابط مربوطه و تکمیل فرم ثبت نام، تیزر خلاقانه خود را در مهلت مقرر به دبیرخانه این جشنواره ارسال کنند.

مهلت ارسال اثر تا تاریخ ۲۵ / ۰۹ / ۱۴۰۴ خواهد بود.

بانک رفاه کارگران

REFAH KARGARAN BANK

روابط عمومی بانک رفاه کارگران

مرکز پاسخگویی (فرد): ۰۲۱-۸۵۲۵

refah-bank.ir

bankrefahkargaran